

Skatteministeriet

5. maj 2010

Høringssvar vedrørende midlertidig udligningsskat mv. L 213

Forslaget om en midlertidig "udligningsskat på store pensionsudbetalinger" er efter Ældre Sagens opfattelse udtryk for en urimelig og vilkårlig særbeskatning af alderspensionister.

Særskatten omfatter ikke invalidepensioner, hvilket Ældre Sagen kan støtte. Begrundelsen for denne undtagelse er imidlertid ifølge bemærkningerne til lovforslaget først og fremmest, at invalidepensionister er afskåret fra at erhverve en indkomst ved almindelig deltagelse på arbejdsmarkedet. Det gælder imidlertid også alderspensionister. Man har netop sparet op til pension for at have en indkomst, når man ikke længere er i stand til at arbejde.

Selve betegnelsen "udligningsskat" er efter Ældre Sagens opfattelse misvisende. Nedsættelsen af indkomstskatten medfører ikke, at de nuværende pensionister opnår nogen fordel i forhold til de nuværende erhvervsaktive eller i forhold til fremtidige pensionister, der indbetaler til en pensionsordning med de nye lavere indkomstskatter.

En given pensionsindbetaling før skattereformen giver samme pension som en tilsvarende indbetaling efter skattereformen, og nuværende og kommende pensionister er dermed stillet lige, hvis de *betaler den samme indkomstskat ved udbetalingen*. Den såkaldte "udligningsskat" er alene udtryk for en udligning i forhold til de pensionister, der allerede har fået udbetalt deres pension med den højere indkomstskat, der var gældende før skattereformen.

Særskatten på pensionsudbetalinger er derudover et brud med de sidste 40 års principper for beskatning af pension. Og det kan skade pensionsopsparingen på længere sigt, at pensionsopsparerne ikke kan have tillid til, at de principper, der gælder for beskatningen, ligger fast – uanset om "udligningsskatten" er midlertidig eller permanent.

Lempelser af udligningsskatten

Ældre Sagen noterer sig, at i forhold til den oprindelige aftale om skattereformen er:

- afviklingsperioden for udligningsskatten i L 213 betydelig kortere
- bundfradraget lidt højere
- satsen for udligningsskatten er kun 6% svarende til bortfaldet af mellemskatten

Efter Ældre Sagens opfattelse gør disse ændringer imidlertid ikke skatten mindre urimelig overfor de pensionister, der rammes af skatten.

Indenfor rammerne af en udligningsskat, der er begrundet i "fradrag med højere marginalskatte", vil Ældre Sagen pege på en række ændringer, der kan gøre skatten mindre uretfærdig:

Overførsel af bundfradrag

Reglerne for overførsel af bundfradrag mellem ægtefæller er efter Ældre Sagens opfattelse helt utilstrækkelige i forhold til den overførselsadgang, der var gældende for bundfradraget i mellemskatten. Når folkepensionen indgår i grundlaget for beregning af udligningsskat, betyder det, at det bundfradrag, der kan overføres til ægtefællen i realiteten højst kan være på 55.624 kr., når begge ægtefæller er pensionister, fordi fradraget som minimum reduceres med folkepensionens grundbeløb.

Hvis eksempel 2 i bemærkningerne til lovforslaget – noget mere realistisk – havde forudsat, at "Æ2" havde været folkepensionist, reduceres skatteværdien af det overførte bundfradrag til ca. 3.300 kr., og dermed vil der stort set ikke være nogen indkomstskattenedsættelse for parret. (Med de forudsætninger, der er anført i eksemplet, ville parret i 2010 – uden skattereformen – have betalt et mindre beløb i mellemskat, hvis begge ægtefæller var folkepensionister, derfor forsvinder indkomstskattenedsættelsen ikke helt).

Da parret samtidig skal betale forhøjede grønne afgifter mm., som alle andre skatteydere, viser eksemplet, at der er pensionister, som pga. udligningsskatten kommer til at betale mere i skat end før skattereformen.

Ældre Sagen foreslår på det grundlag at det bundfradrag, der kan overføres mellem ægtefæller, forhøjes til mindst 180.000 kr. (svarende til halvdelen af bundfradraget i mellemskatten).

Ægtefællepension

Ældre Sagen finder, at ægtefællepensioner bør undtages fra udligningsskatten på samme måde som invalidepension. Hermed vil der gælde samme regler som ved modregning i efterløn, hvor invalidepension, ægtefællepension og børnepension ikke indgår i modregningen.

For et par, hvor hver ægtefælle har en privat pension på 250.000 kr., vil det fremsatte lovforslag ikke udløse udligningsskat, idet den private pension plus folkepensionens grundbeløb er under 362.800 kr.

Hvis den ene ægtefælle dør, og den anden ægtefælle bliver berettiget til en ægtefælle pension på 40% af den afdøde ægtefælles pension, vil den efterlevende ægtefælle imidlertid skulle betale udligningsskat af en del af ægtefællepensionen. Her kan særskatten ikke begrundes med "fradrag med tidligere højere marginalsat", når den ægtefælle, der har haft fradragene, ikke selv skulle have betalt udligningsskat hvis han/hun havde været i live.

Ældre Sagen foreslår derfor et fradrag for ægtefællepension svarende til det bundfradrag, der kan overføres mellem ægtefæller.

Udenlandsk pension

Den postulerede sammenhæng mellem "fradrag med tidligere højere marginalsat" er tilsvarende heller ikke indlysende, når udligningsskatten også udstrækkes til at omfatte pensioner, hvor fradraget er sket i et andet land, hvor fradragsværdien måske har været lavere end i Danmark – selv efter skattereformen.

Indekstillæg

For indekstrakter omfatter udligningsskatten også det statslige indekstillæg, der udbetales sammen med pensionen fra det pengeinstitut eller forsikringselskab, hvor indekstrakterne er oprettet. Indekstillægget har ingen sammenhæng med tidligere skattefradrag, og bør derfor ikke omfattes af udligningsskatten.

Ændring af udbetalingsperioden

Udligningsskatten er om ikke lovgivning med tilbagevirkende kraft, så dog en lovgivning der ændrer konsekvenserne af dispositioner, der er truffet ud fra andre regler.

Det har blandt andet den betydning, at pensionister, der har valgt at få udbetalt en ratepension over en kort årrække, skal betale udligningsskat, mens personer, der har haft præcis samme fradrag, men som har valgt en længere udbetalingsperiode, undgår udligningsskat. Den samme

mangel på konsekvens og logik gør sig gældende i forhold til personer, der endnu ikke har påbegyndt udbetalingen. De kan undgå udligningsskatten ved at udskyde udbetalingen eller vælge en længere udbetalingsperiode.

Ældre Sagen foreslår derfor, at pensionsbeskatningsloven ændres, så det bliver muligt at forlænge udbetalingsperioden for en ratepension eller ophørende livrente efter at udbetalingen er påbegyndt.

Efter Ældre Sagens opfattelse vil en sådan ændring være hensigtsmæssig fra et pensionspolitisk synspunkt – helt uden sammenhæng med forslaget om en udligningsskat – fordi levealderen er stigende. Pensionister, der har valgt at få ratepensionen udbetalt over 10 år, opdager ofte for sent, at de rent faktisk har udsigt til at leve betydelig længere end den aftalte udbetalingsperiode.

Det er allerede – som Ældre Sagen forstår pensionsbeskatningsloven – muligt at forlænge udbetalingen af en ratepension ved at overføre den til en livsvarig livrente. Mange pensionister har imidlertid en vis skepsis overfor livsbetingede pensioner, hvor opsparingen "forsvinder", hvis pensionisten dør tidligt. Ved at give adgang til at forlænge udbetalingsperioden for ratepensioner og ophørende livrenter, kan man reducere antallet af pensionister, der "løber tør" for pensionsopsparing.

Provenu

Provenuet af "udligningsskatten" er både efter det forslag, der indgik i aftalen om en skattereform, og i den nu fremsatte udgave beskeden. Ældre Sagen finder det uforståeligt, at regeringen fastholder et forslag, der i den grad skaber usikkerhed om fremtiden for det opsparingsbaserede pensionssystem.

Ældre Sagen noterer sig, at der allerede er fundet finansiering for mere end det provenu på 80 mill. kr., udligningsskatten oprindeligt var forudsat at bidrage med ved at afskaffe ægtefællefradrag for begrænset skattepligtige og ved at afskære mulighed for misbrug af TastSelv svarende til et permanent provenu på 90 mill. kr. De 35 mill. kr., som udligningsskatten i den nye udgave forventes at indbringe, tjener således alene til "overfinansiering" af de øvrige skattemæssige ændringer i skattereformen, og den bør efter Ældre Sagens opfattelse også af denne grund helt opgives, frem for at reservere overskuddet til "yderligere opfølgning på Forårspakke 2.0."

Med venlig hilsen

F.
Bjarne Hastrup
Adm. direktør

Skatteministeriet

7. maj 2010

Midlertidig udligningsskat på store pensionsudbetalinger m.m.

Videncentret for Landbrug takker for muligheden for at afgive høringssvar og har følgende bemærkninger til lovforslag L 213.

Det fremgår af lovforslaget, at man ønsker at beskatte pensionsudbetalinger over 362.800 kr. med en midlertidig udligningsskat fra 2011.

Mange landmænd opretter først en pensionsordning i forbindelse med at de afstår deres landbrugsvirksomhed. De har ofte ikke mulighed for løbende at indsætte større midler på pensionsordninger, da løbende, opsparet likviditet investeres i virksomheden og ikke i pensionsordninger.

Lovforslaget vil betyde, at hvis en landmand f.eks. har indbetalt f.eks. 2.500.000 kr. på en ophørspension i 2010 i form af en ratepension, vil vedkommende blive ramt af den foreslåede udligningsskat, hvis udbetalingerne påbegyndes i perioden 2015-2019. Det er korrekt, at man kan udskyde udbetalingerne, men hvis det er den eneste pensionsordning vedkommende har haft mulighed for at oprette, er dette ikke en realistisk mulighed.

Det forekommer ikke rimeligt at vedkommende skal betale den foreslåede udligningsskat, da fradraget for pensionsindbetalingen er opnået i 2010, hvor skattereformen har nedsat værdien af fradraget til 51,5 %. Vedkommende har jo ikke indbetalt på en pensionsordning i de år, hvor fradragsværdien var betydeligt højere og hensigten med den foreslåede udligningsskat var jo netop målrettet denne persongruppe.

Det bemærkes, at da pensionsbeskatningsloven blev ændret i 2009, var hensigten, at ophørspensionsordningen ikke ville blive berørt af skattereformen / Forårspakke 2.0.

Det fremgår af side 3 i bemærkningerne til lovforslaget, "at fradragsværdien af et indskud på en pensionsordning var på 59 % i 2009 og før 1998 var fradragsværdien endnu højere. Personer med høje indkomster har således kunnet indskyde beløb med meget høj fradragsværdi".

Ved Skatteministeriet med sikkerhed om alle, der rammes af den foreslåede særskat, har haft en meget høj fradragsværdi af deres pensionsindbetalinger? Eksempelvis kunne man forestille sig en person, der har sparet op gennem mange år, men ikke har haft en høj indkomst. Vedkommendes pensionsopsparing er blevet stor i kraft af mange års indbetalinger. Risikerer man ikke med den foreslåede udligningsskat, utilsigtet at ramme en sådan persongruppe?

Bliver man ramt af den foreslåede udligningsskat og har man en ægtefælle, vil man få begrænset gavn af den foreslåede bundgrænse på maksimalt 121.000 kr., da ægtefællen oftest er folkepensionist og dermed får minimum folkepension på ca. 65.000 kr. Dette betyder, at bundgrænsen reelt kun er på ca. 56.000 kr. for mange mennesker.

Det rammer endnu hårdere hvis den anden ægtefælle får efterløn. Her vil man endnu hurtigere ramme ind i grundbeløbet på 121.000 kr.

I begge situationer vil der være mange tilfælde, hvor man har kunnet overføre uudnyttet bundfradrag i mellemskatten mellem ægtefæller. Derfor har der ikke været den høje fradragsret for indbetalingerne på pensionsordningen for den ægtefælle, der har den største pensionsformue. Da formålet med overførslen bl.a. er at kompensere for dette, bør folkepensionens grundbeløb og efterløn ikke reducere de 121.000 kr., der kan overføres.

Venlig hilsen

Robert Minke Dybkjær
Specialkonsulent
Økonomi

T +45 8740 5186 (direkte)
E rmd@vfl.dk

Morten Homann
Skattechef
Økonomi

T +45 8740 5133 (direkte)
E mhm@vfl.dk